695/04

Den 16. april 2004 blev i sag nr. 58.048:

xxxxx xxxxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxx xxxx

mod

Nykredit Østifterne
Forsikring A/S
Anker Heegaards Gade 8
1780 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Nykredit Østifterne Forsikring A/S, påstår ved sin advokat selskabet pligtig til at anerkende, at klageren har et samlet varigt mén på mindst 13 % som følge af et ulykkestilfælde.

Selskabet har vurderet klagerens varige mén til 10 %.

Det fremgår af sagen, at klageren den 25/6 1999 beskadigede højre skulder ved fald fra en stige. Klageren blev samme dag undersøgt på R. Amtssygehus. Som følge af påstået mangelfuld behandling på sygehuset anmeldte klageren den 3/7 2000 sagen til Patientforsikringen. Af anmeldelsen fremgik det, at det efter ulykken var umuligt for ham at løfte og arbejde med højre arm over en meget begrænset højde, samt at han - grundet stadige smerter og uro i skulderen - måtte tage smertestillende medicin. Endelig fremgik det, at han havde lammelser og følelsesløshed i tre af fingrene på højre hånd.

Ved afgørelse af 31/10 2001 fandt Patientforsikringen, at klageren var erstatningsberettiget for skader i form af gener som følge af manglende indgreb efter diagnosticeret rotatorcuff læsion i skulderen i forbindelse med behandlingen på sygehuset. Stationærtidspunktet blev fastsat til 8/10 2000, og klageren fik tilkendt godtgørelse for varigt mén

svarende til en méngrad på 8 %. Størrelsen af det varige mén blev indbragt for Patientskadeankenævnet, idet det var klagerens opfattelse, at Patientforsikringens afgørelse var truffet på baggrund af en speciallægeerklæring af 5/4 2000, som ifølge klageren ikke var korrekt. Af speciallægeerklæringen fremgik det, at han havde fuld bevægelighed i skulderleddet, og at han kunne løfte ca. 8 kg. Ifølge klageren selv havde han ikke fuld bevægelighed i skulderleddet og kunne stort set ikke løfte noget med hjælp af højre arms skulderled. Klageren var desuden utilfreds med speciallæge K.H.J., der havde udarbejdet speciallægeerklæringen, idet den pågældende speciallæge også var ansat på det sygehus, hvor klageren blev behandlet efter ulykkestilfældet og selv var med til at behandle klageren og stille den diagnose, der medførte fejlagtig behandling og den efterfølgende anmeldelse til Patientforsikringen.

Forud for en vurdering af sagen indhentede Patientskadeankenævnet en ny speciallægeerklæring fra M.R.K, speciallæge i ortopædkirurgi, og indbragte herefter sagen for Arbejdsskadestyrelsen med henblik på at få en vejledende udtalelse om klagerens varige mén og erhvervsevnetab som følge af patientskaden. I vejledende udtalelse af 10/12 2002 fra Arbejdsskadestyrelsen fremgår bl.a.:

> "Ved lægelig undersøgelse findes næsten normal bevægelighed i skulderen med smerter i yderstillinger, skulderleddet klikker, og kraften over skulderen er stærkt nedsat på grund af smerter. Der er tegn på afklemning af midternerven ved håndleddet.
>
> Disse gener efter beskadigelse af rotatorsenen ved højre skulder har vi skønsmæssigt vurderet til 10 procent mén.
>
> Hvis der var foretaget operation i forløbet efter den 8. december 1999, vurderer vi skønsmæssigt at ménet ville have været 5 procent.
>
> Forskellen mellem at der var foretaget operation og at der ikke blev foretaget operation i forløbet efter den 8. december 1999 har vi herefter skønsmæssigt fastsat til 5 procent."

3. 58.048

Den 3/9 2003 traf Patientskadeankenævnet afgørelse om, at klageren som følge af patientskaden var påført et varigt mén på 8 %.

På baggrund af udtalelsen fra Arbejdsskadestyrelsen udbetalte selskabet erstatning til klageren svarende til varigt mén på 10 %.

Klagerens advokat er utilfreds med méngradens størrelse. I skrivelse af 8/12 2003 til nævnet anfører han således:

> "Patientforsikringen forelagde sagen for Arbejdsskadestyrelsen med henblik på, at Arbejdsskadestyrelsen skulle fremkomme med en vejledende udtalelse for så vidt angik min klients varige mén og erhvervsevnetab som følge af patientskaden.
>
> Arbejdsskadestyrelsens vejledende udtalelse af 10. december 2002 blev udarbejdet på grundlag af, hvad forskellen på min klients følger ville have været, hvis der var blevet foretaget operation af min klients skulderskade i modsætning til at der ikke blev foretaget en operation.
>
> …
>
> På baggrund af Arbejdsskadestyrelsens vejledende udtalelse samt den indhentede speciallægeerklæring af 1. marts 2002 fra overlæge M.R.K. fandt Patientskadeankenævnet, at min klient som følge af patientskaden var påført et varigt mermén på 8 procent. Dette indebærer et samlet varigt mén på mindst 13 %.
>
> Når forsikringsselskabet i sin skrivelse af 13. november 2003 gør gældende, at selskabet med hjemmel i forsikringsbetingelserne følger samme praksis som Arbejdsskadestyrelsen skal jeg gøre opmærksom på, at Arbejdsskadestyrelsen ikke træffer nogen afgørelse, men alene afgiver en skønsmæssig vejledende udtalelse, der på ingen måde udelukker, at der fastsættes en méngrad, der afviger fra udtalelsen og forsikringsbetingelserne er ikke til hinder for dette."

Heroverfor anfører selskabet i skrivelse af 15/12 2003 til nævnet, at méngraden på 10 % fastholdes, idet det udtrykkeligt fremgår af udtalelsen af 10/12 2002 fra Arbejdsskadestyrelsen, at generne efter beskadigelse af rotatorsenen ved højre skulder skønsmæssigt er vurderet til 10 % uden operation.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**6 Grundlaget for skadebedømmelsen**

Nykredit Østifterne Forsikring følger samme praksis som Arbejdsskadestyrelsen ved afgørelse af, om det, der er sket,

1. er et ulykkestilfælde,
2. har medført lidelsen eller døden
3. har medført varigt mén (invaliditet), og da af hvilken størrelse.

Ménfastsættelsen sker efter reglerne i lov om forsikring mod følger af arbejdsskade § 33, stk. 1, 2 og 4."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og finder - henset til Arbejdsskadestyrelsens udtalelse og de lægelige oplysninger i sagen - ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har fastsat méngraden til 10 %. Nævnet har intet grundlag for at pålægge selskabet at udbetale yderligere erstatning for varigt mén, hvorfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann